

רבינו יוסף קארו זיע"א

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתו צאת חובביא ירושלים שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' אפרים דר')

רבינו יוסף קארו זיע"א

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כח סיון

רבינו משה אלשיך זיע"א

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראיטא י"ד י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' ישראל דר')

רבינו משה אלשיך זיע"א

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה להיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הני רוצה ללמוד. בני שיבאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תצח – דיני שחיטה ביום טוב

- ג. בהמות שיוצאות ורועות חוץ לתחום ובאות ולנות בתוך התחום הרי אלו מוכנות ולוקחין מהן ושוחטין אותן ביום טוב אבל הרועות והלנות חוץ לתחום אם באו ביום טוב אין שוחטין אותן ביום טוב מפני שהן מוקצין ואין דעת אנשי העיר עליהן והני מילי בבהמות ישראל אבל של נכרי לית בהו משום מוקצה דאין האיני יהודי צריך הכן אלא אם כן באו בשביל ישראל שאז אסור לפיכך נכרי שהביא בהמה במקולין (פירוש מקום ששם שוחטים הבהמות) אם ידוע שלנות חוץ לתחום אסורות ואם ספק מותרות אפילו באו לצורך ישראל שהמוקצה הולכים בספיקו להקל ואם הביאם לצורך הנכרי או אפילו סתם בעיר שרובה נכרים מותר שכל המביא לצורך הרוב מביא:
- ד. בהמות הידועות ללון חוץ לתחום ונמצאו בעיר ביום שני אני אומר שמא מבערב הכניסן וחוץ לחומה לנו ומותרות וכל שכן השחוטות בבוקר שחזקה מבערב הכניסן לתוך התחום:
- ה. עגל שנולד ביום טוב מותר לשחטו אם האם עומדת לאכילה והוא דקים ליה בגויה שכלו לו חדשיו. הגה: ובעינין גם כן שהפרס על גבי קרקע (טור והרא"ש) דחיישינן שמא יראה בו ריעותא באיברים הפנימיים ונמצא שחט ביום טוב שלא לצורך כן נראה לי מדברי הרא"ש והטור. ואם היו שבת ויום טוב סמוכים זה לזה נולד בזה מותר בזה:
- ו. בהמה מסוכנת שירא שמא תמות והוא אכל כבר ואין צריך לה אסור לשחטה אלא אם כן יש שהות ביום כדי לאכול ממנה כזית צלי מבעוד יום (ואפילו אין שהות לנתחה ולבדקה תחלה) (טור). וכשיש שהות ביום ושחטה אינו נוטל עורה אלא אם כן שייר ממנו אבר אחד ומביאו עמו. הגה: ויש אומרים דאין להפשיטה כלל אלא אם כן שחטה לצורך יום טוב וכך ראוי להורות (הגהות אלפסי פק פין נדין):
- ז. אם שחט בהמה בשדה לא יביאנה במוט או במוטה כדרך שעושה בחול אלא יביאנה בידו איברים איברים:
- ח. עוף שנדרס ברגלים ויש לחוש שנתרסקו איבריו ולכן צריך שהייה מעת לעת ובדיקה אחר שחיטה מותר לשחטו ביום טוב

- ו. ולא חיישינן שמא ימצא טריפה אף על גב דאתיליד ביה ריעותא:
- ט. בכור בזמן הזה שאינו יכול לשחטו בלא מום אין חכם יכול לראותו ביום טוב אם יש בו מום ואפילו אם עבר וראהו ומצא שיש בו מום אינו יכול לשחטו אבל אם נולד במומו ועבר וראהו נשחט על פיו ואם ראה המום מערב יום טוב וראה שהוא מום שראוי לישחט עליו יכול להקור עליו ביום טוב אם נפל בו המום מאליו ומתירו. הגה: ואם נפל בכור לבור אסור להעלותו דהא אינו ראוי לשחטו אלא עושה לו פרנסה במקומו (למנ"ס פק"ג):
- י. אותו ואת בנו שנפלו לבור מעלה את הראשון על מנת לשחטו ואינו שוחטו וחוזר ומערים ומעלה את השני רצה זה שוחט רצה זה שוחט:
- יא. בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל יכולים לשחטה ביום טוב ואפילו יש להם שתיים יכול לשחוט שתיהן:
- יב. השוחט בהמה ביום טוב אינו רשאי לתלוש הצמר לעשות מקום לסכין אלא מפנהו (בידו, צ"ח יוסף) ומושכו אילך ואילך ואם נתלש נתלש:
- יג. השוחט את העוף לא ימרוט את הנוצה כדי לעשות מקום לסכין:
- יד. לא ישחוט אדם חיה ועוף ביום טוב אלא אם כן יש לו עפר מוכן מבעוד יום ואם עבר ושחט אם יש לו דקר (פירוש כעין יתד של ברזל שחופרין בו את הקרקע) נעוץ מבעוד יום בעפר תיחוח מכסה בו (ואפילו היה צריך לכמה דקירות שרי) (צ"ח יוסף):
- טו. אפר כירה שהוסק מערב יום טוב מותר לכסות בו אבל אם הוסק ביום טוב אסור אלא אם כן הוא חם שראוי לצלות בו ביצה ואם שחט מותר לכסות בו אף על פי שאינו ראוי לצלות בו ביצה (ומיהו עדיף טפי לכסות בדקר נעוץ בעפר תיחוח אם יש לו) (צ"ח יוסף) נסס הרא"ש (טור):
- טז. הכניס עפר הרבה לביתו לצורך גינתו והוא כנוס במקום אחד מותר לכסות בו שכל זמן שהוא צבור דעתו עליו לכל מה שיצטרך אבל אם הכניס מלא קופה לצורך גינתו לא שמאחר שהוא מועט בטל:

סיב' ר' אהרן אבן אבן – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.